Kitab Suci Bocah nyuguhaké

Nalika Allah Ngana'aké Samubarang

Ditulis déning: Edward Hughes

Digambari déning: Byron Unger; Lazarus

Dibesut déning: Bob Davies; Tammy S.

Diterjemahaké déning: Endang Supardan

diproduksi déning: Bible for Children
www.M1914.org

©2011 Bible for Children, Inc.
Kowe duwé hak motokopi utawa nyithak crita iki, waton ora kanggo diedol.

Sapa sing nggawé kita? Kitab Suci, pangandikané Allah, nyrita'aké piyé mula-bukané ana bangsa manungsa.

Ing jaman kuna-makuna Allah nggawé utawa nyiptaaké manungsa sepisanan, lan diparingi jeneng Adam.

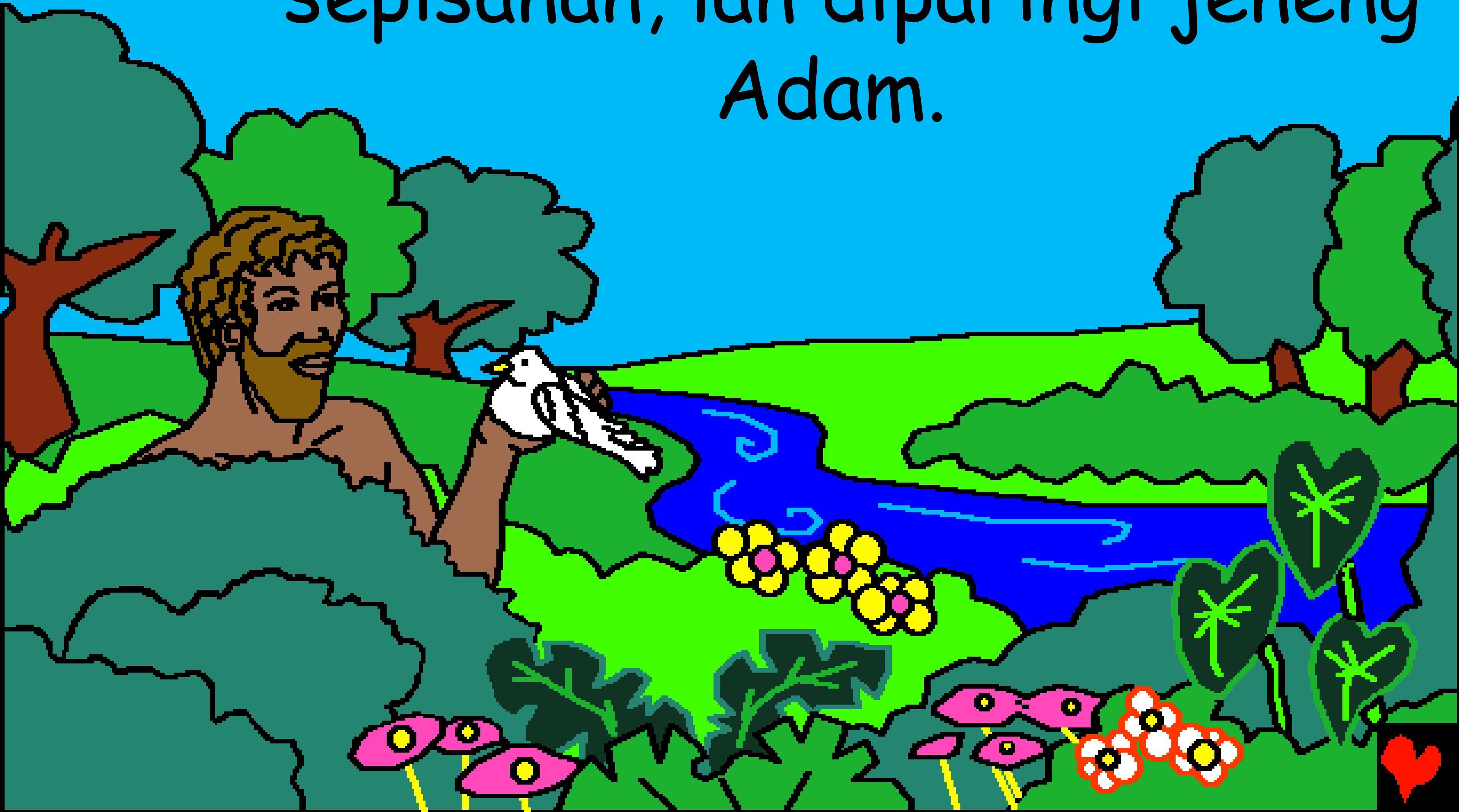

Allah ngasta utawa nggawé Adam saka lemah, lebuning bumi. Nalika Allah nyebul napasing urip tumrap Adam, Adam
dadi urip.

Dheweké manggon ing taman sing éndah banget, jenengé Taman Éden.

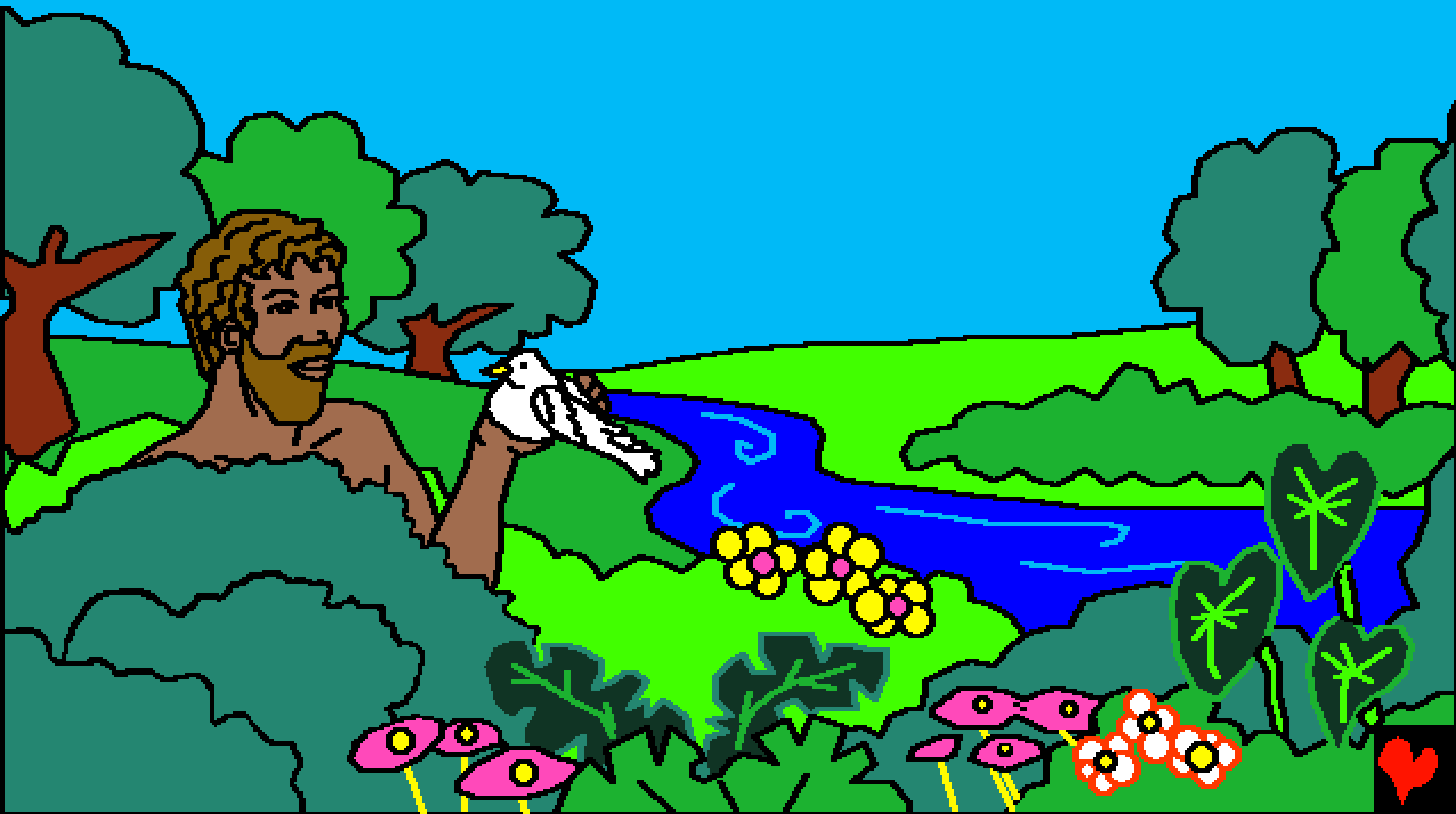

Sakdurungé nitahaké Adam, Gusti Allah wis nitahaké bumi sing éndah banget, isiné samubarang sing nyata apik tenan.

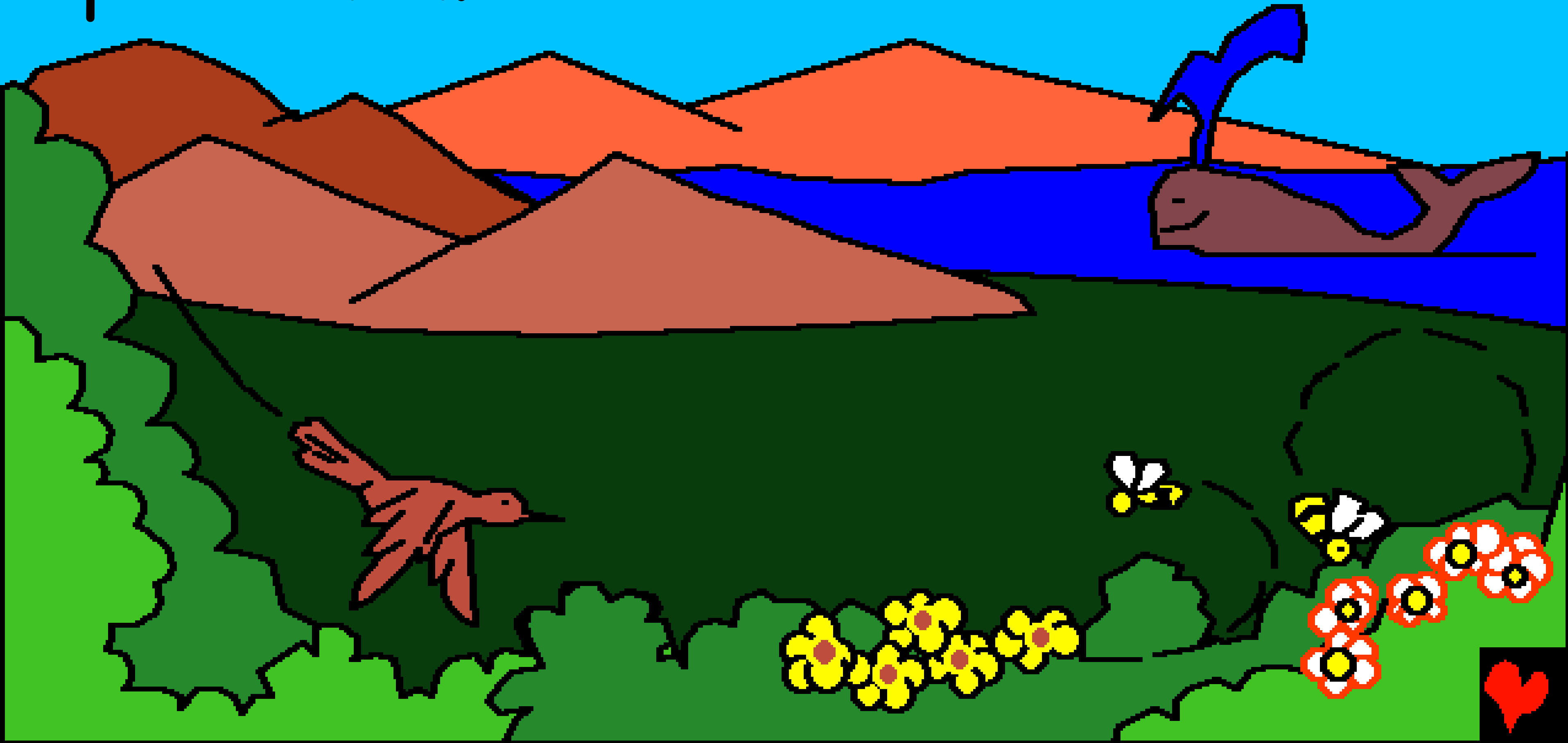

Mbaka seththik Gusti Allah ngasta palemahan kang methutuk kanggo pegunungan lan panggonan rata kanggo pasuketan, ...

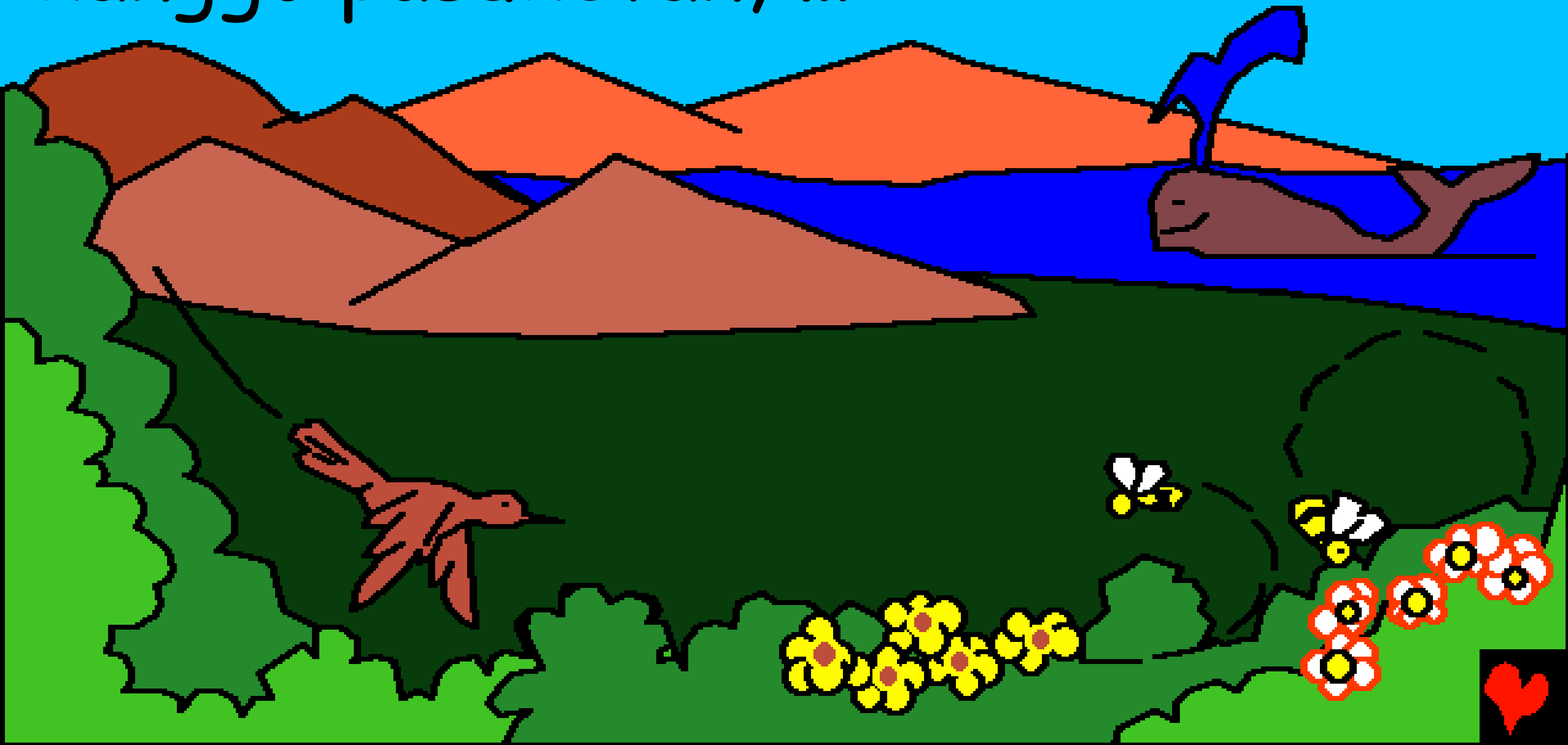

… taneman kembang sing arum gandané lan wit-witan sing dhuwur pangé, …

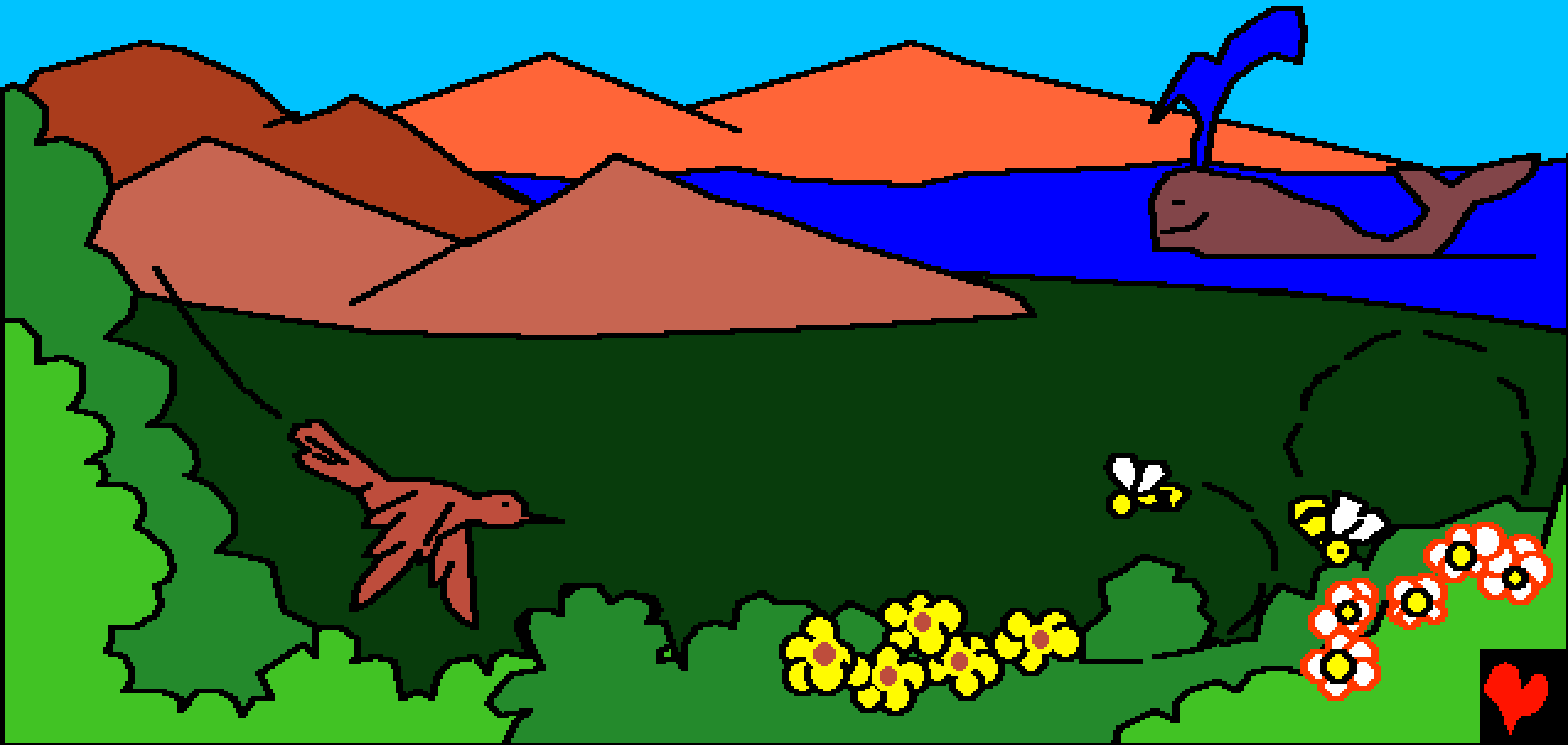

… manuk-manuk sing éndah warnaning wuluné lan bangsa tawon sing mbrengengeng swarané, …

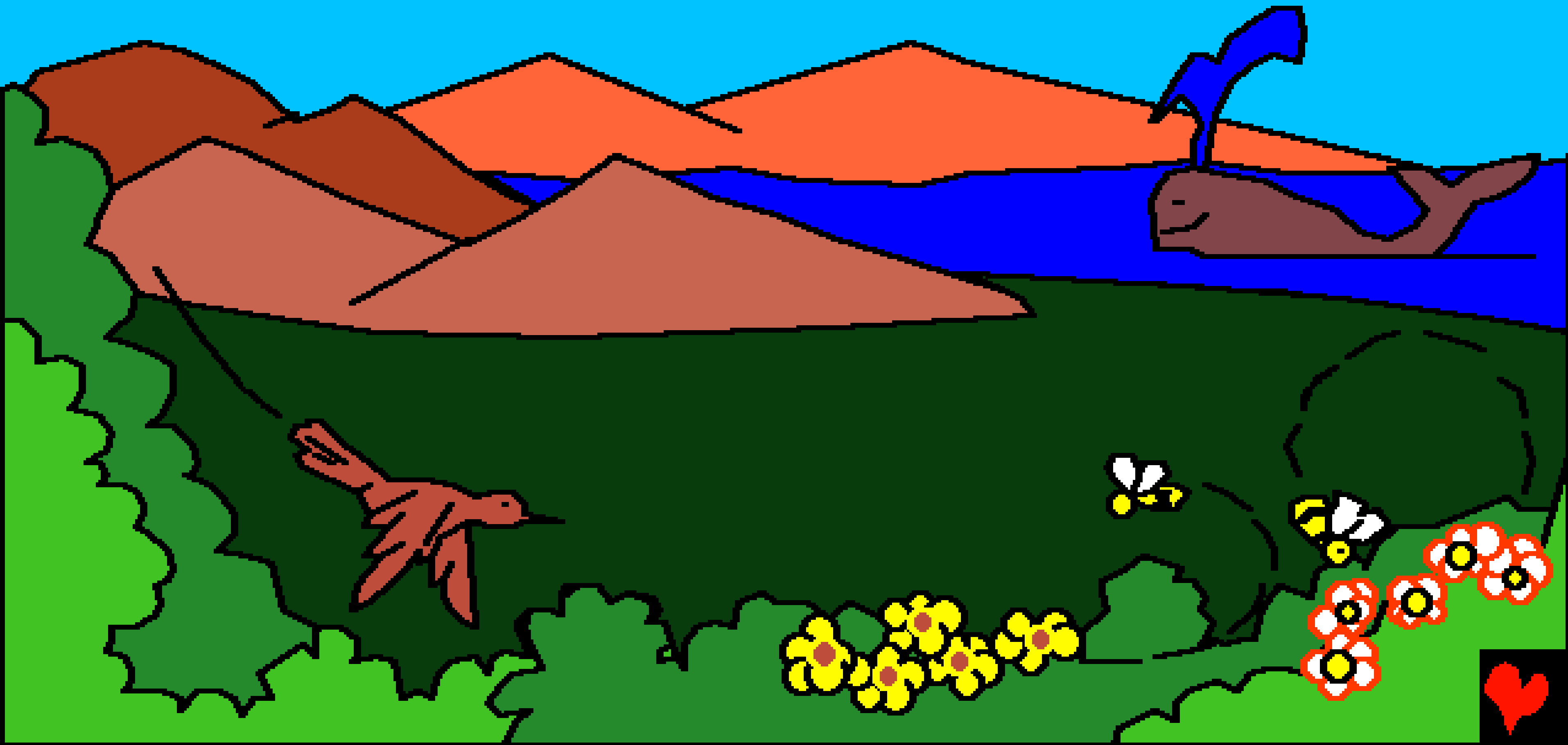

… iwak paus sing gedhé nganti kangèlan ngglundhungké badané lan bekicot sing cilik, sing lunyu awaké.

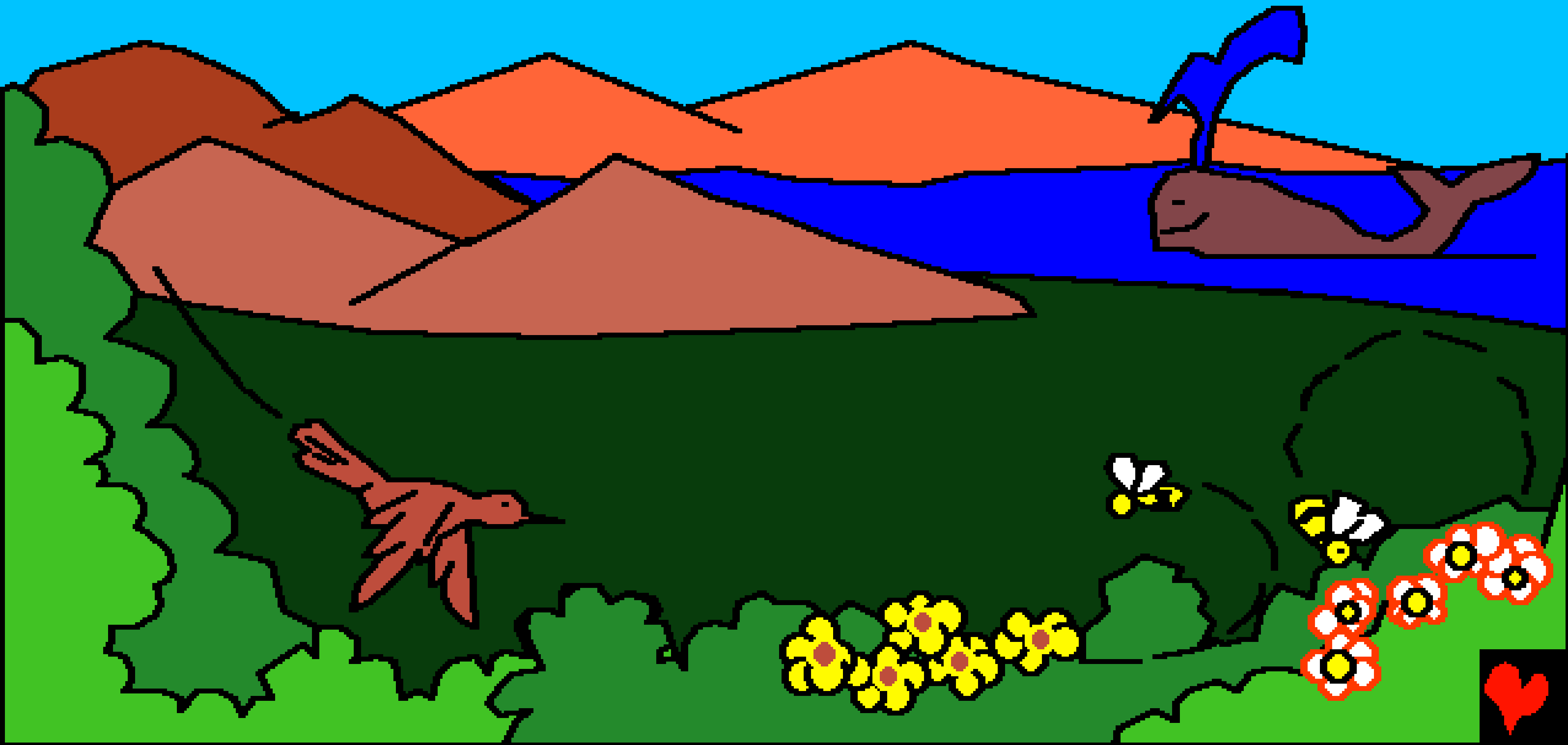

Saktemené, Gusti Allah nitahaké
samubarang sing ana ing bumi
iki - sakabèhé!

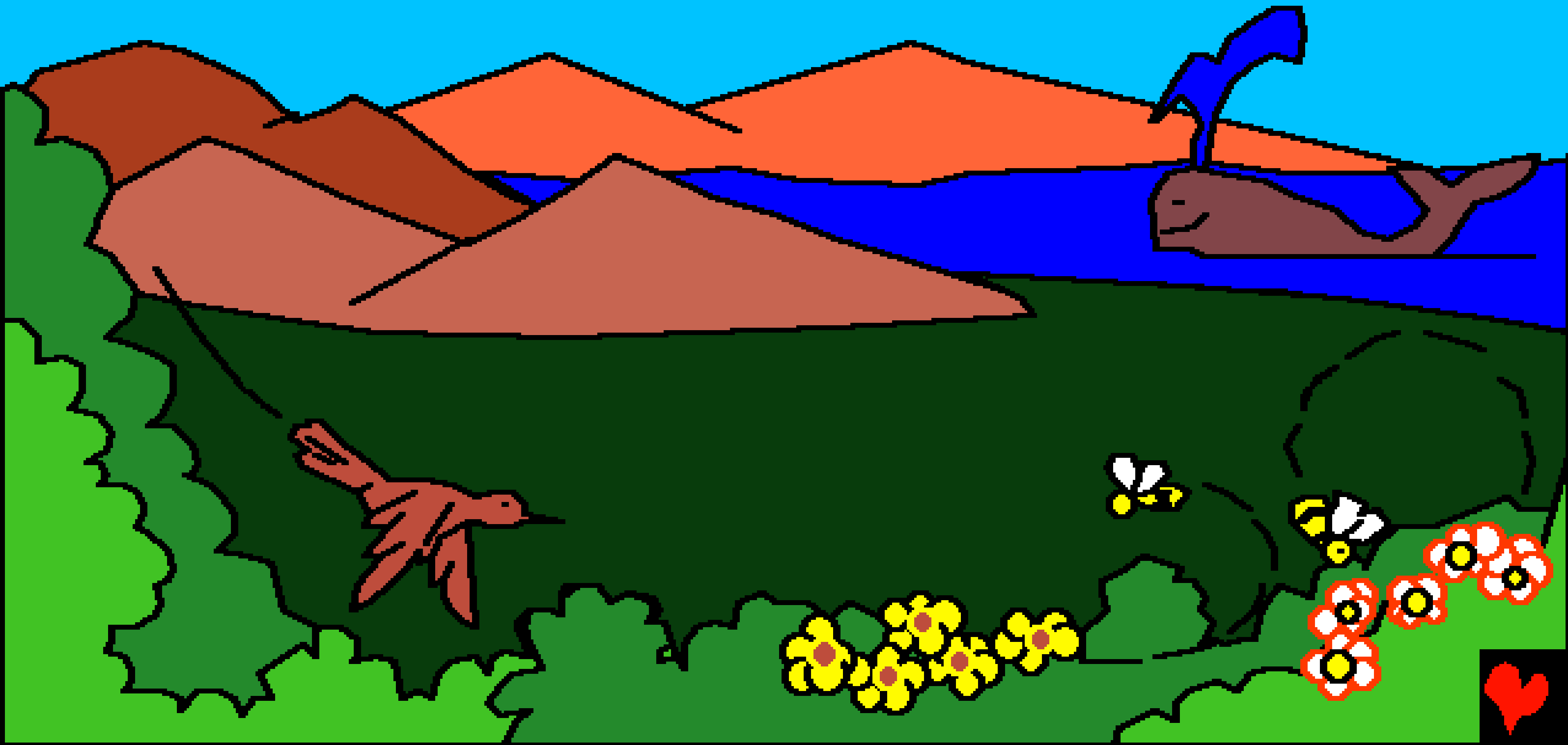

Ing wiwitaning jaman, sakdurungé Gusti Allah nyiptaaké apa-apa, ora ana apa-apa kejaba Gusti Allah. Ora ana manungsa, panggonan utawa barang-barang. Babar pisan ora ana.

Ora ana pepadhang,
lan ora ana pepeteng.
Ora ana ndhuwur
lan ora ana
ngisor. Ora
ana wingi lang
ora ana sésuk.
Sing ana mung
Allah, sing ora ana wiwitané.
Banjur Gusti Allah tumindak!

Ing jaman kawitan,
Gusti Allah nitahaké
langit lan bumi.

Bumi iku
campur-bawur
lan suwung.

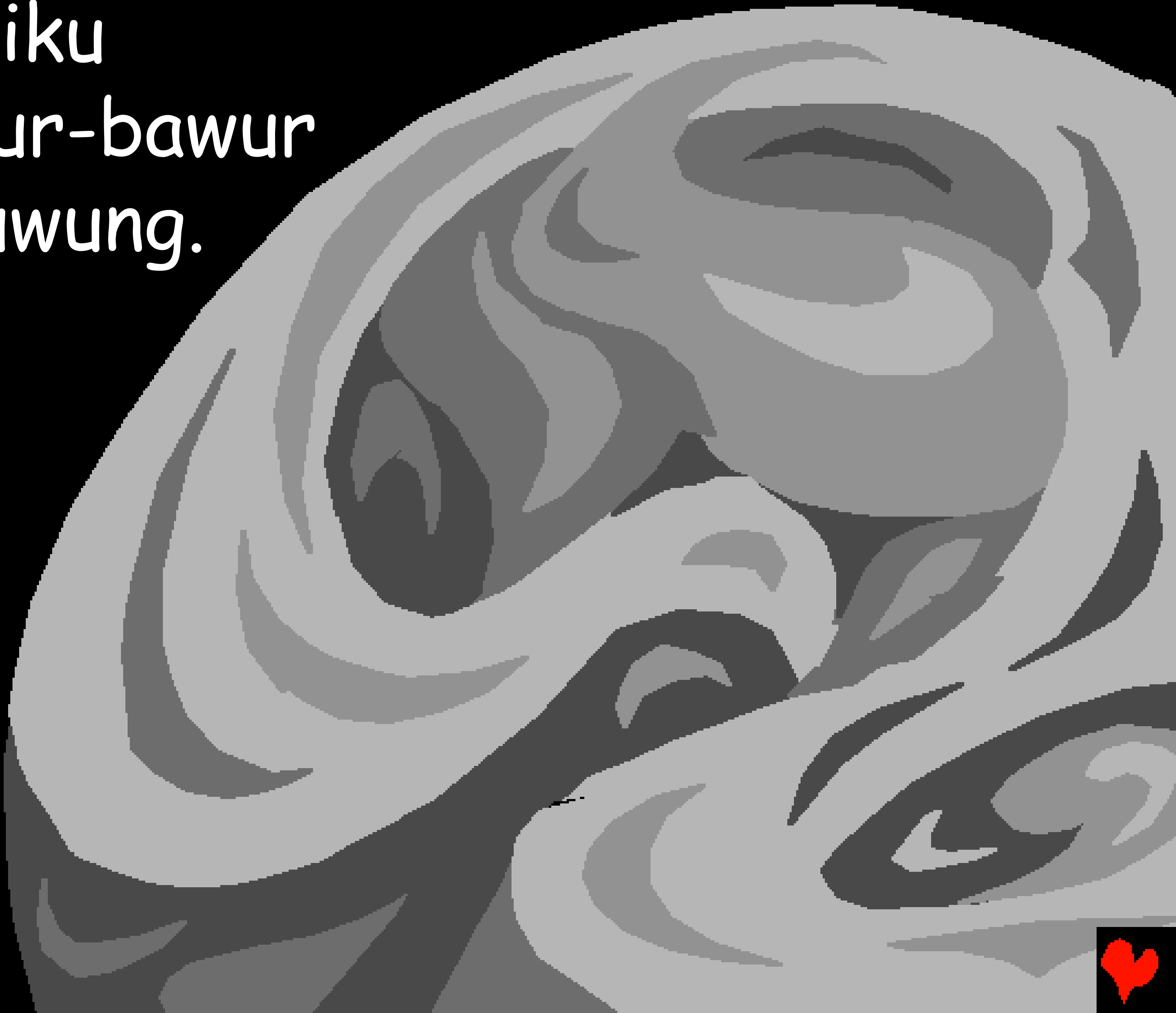

Lan anané mung
pepeteng
ndhedhet.

Gusti Allah banjur ngendika: “Anaa pepadhang.”

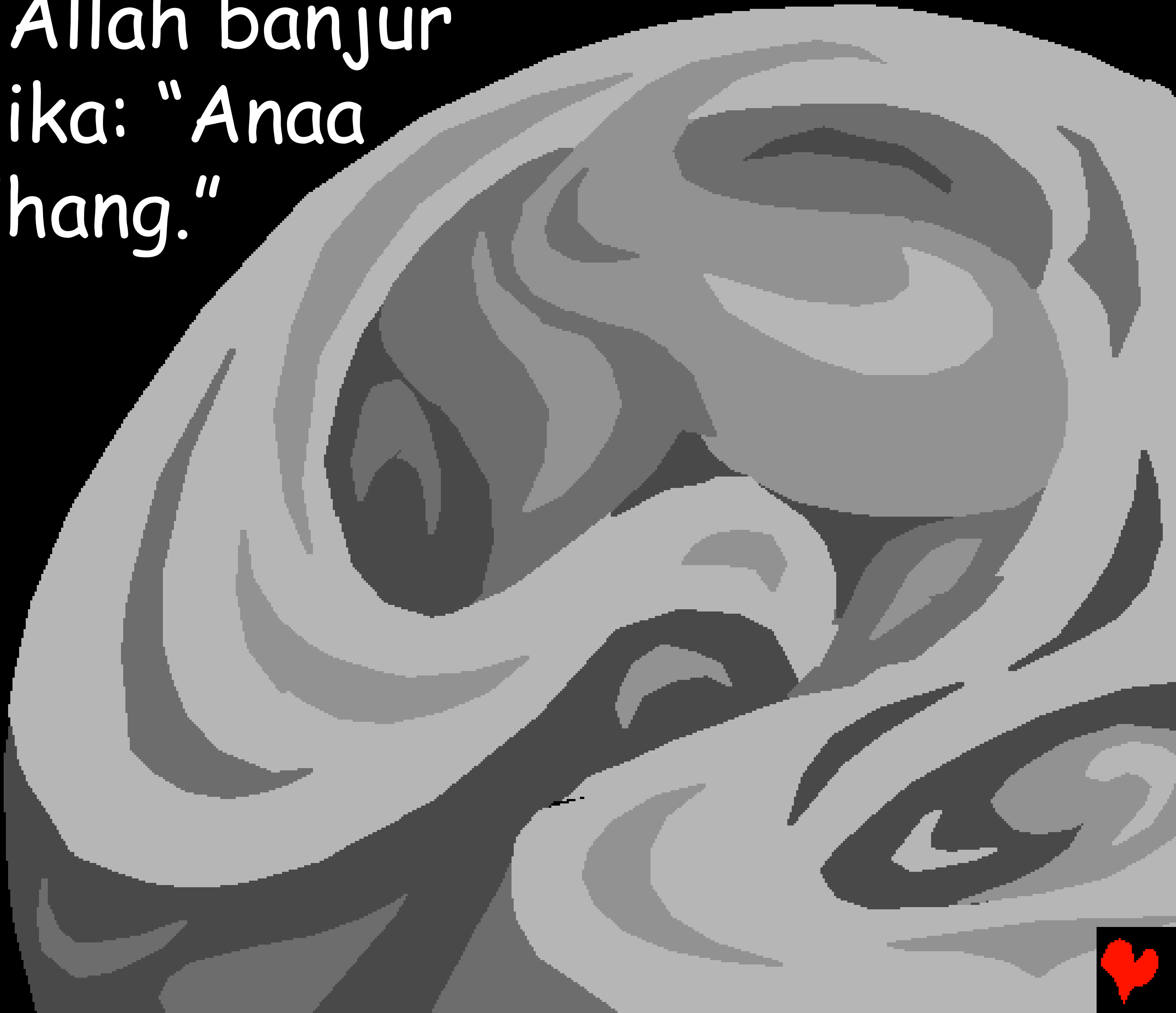

Lan banjur ana pepadhang. Gusti Allah paring jeneng Raina marang sing padhang, lan sing peteng diparingi jeneng Wengi.

Soré lan ésuk dadi dina kapisan.

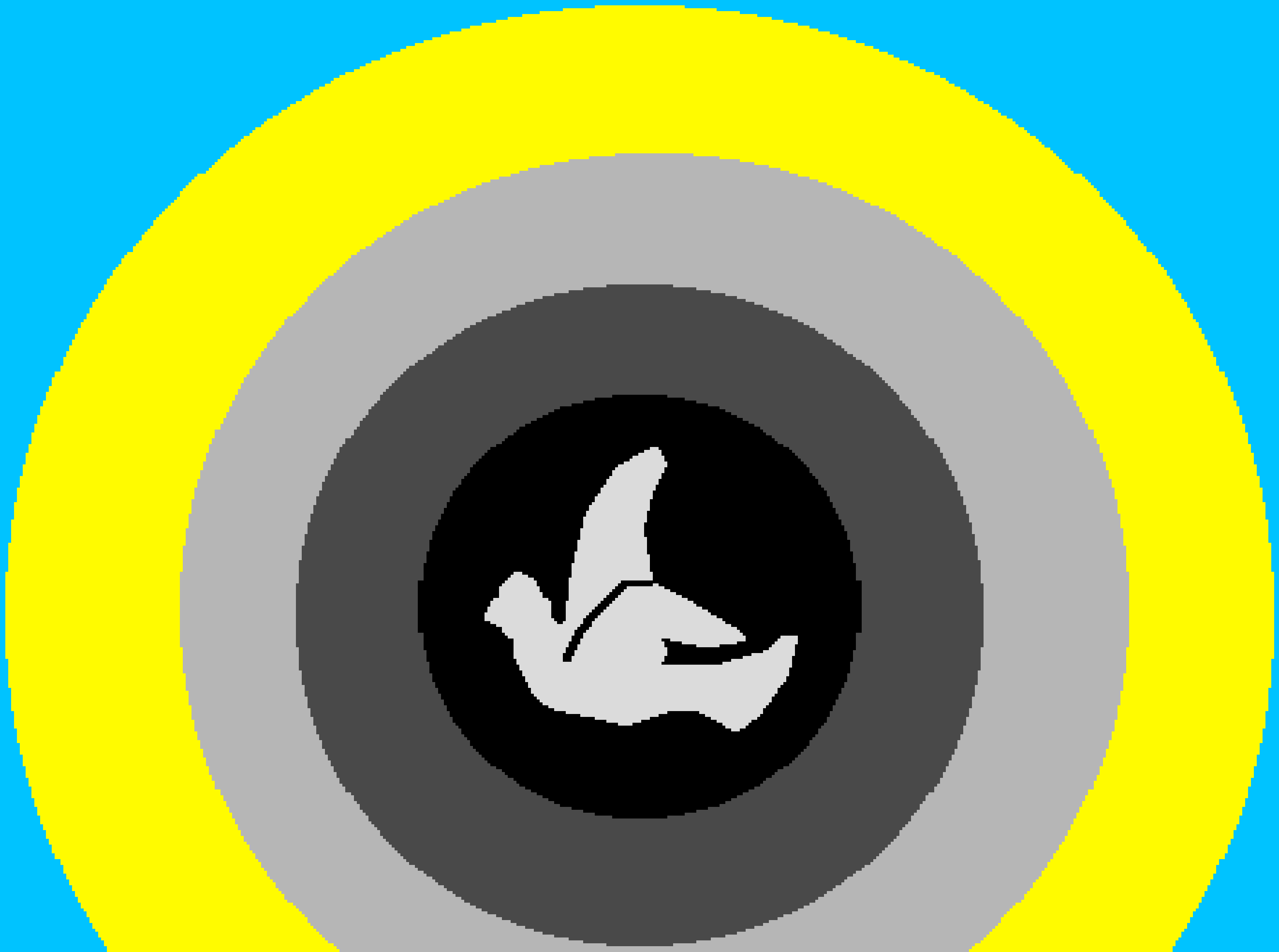

Ing dina kapindho, Gusti Allah ngumpulaké banyu sing ana ing segara amba, segara ciut lan tlaga nang sakngisoré langit.

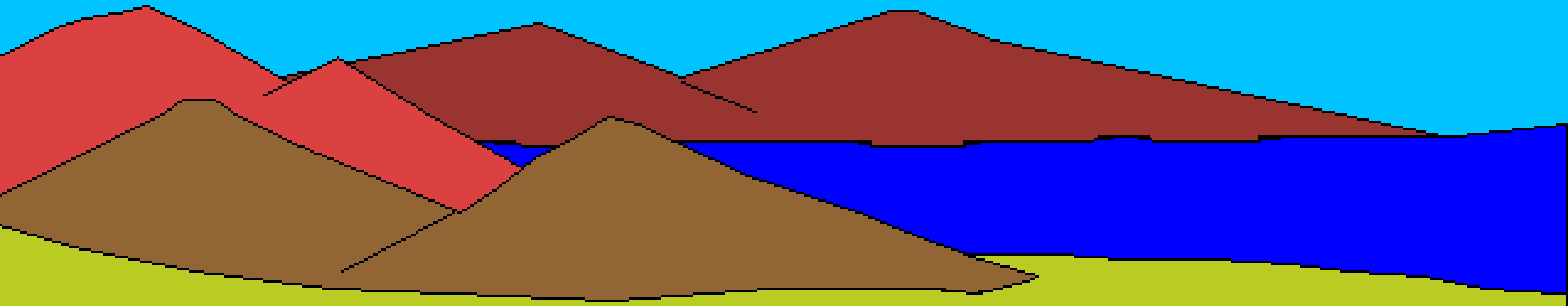

Ing dina katelu Gusti Allah ngendika, “Anaa lemah sing asat.” Lan iya kelakon.

Gusti Allah dhawuh supaya sesuketan lan kembang-kembangan padha tuwuh, uga
grumbul
lan wit-witan.

Lan iya kelakon metu. Lan soré lan ésuk dadi dina katelu.

Banjur Gusti Allah nyiptaaké srengéngé, rembulan lan lintang-lintang sing cacahé akèh banget nganti ora ana sing bisa ngétung.

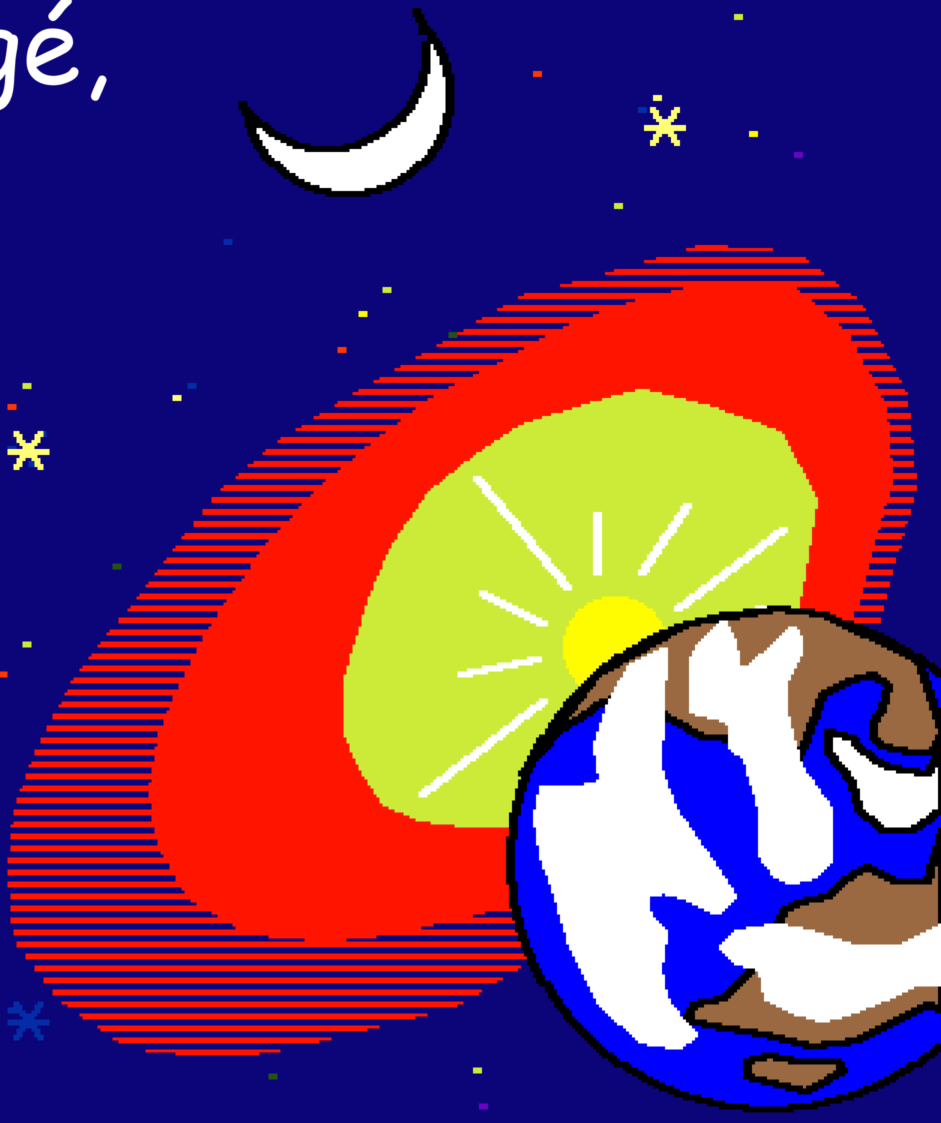

Lan soré lan ésuk dadi dina kapapat.

Sakterusé, sakèhé makhluk ing segara, iwak lan bangsa manuk ana ing urut-urutan ciptaané Gusti Allah.

Ing dina kaping lima
Gusti ngasta utawa
nggawé: iwak sing
gedhé lan lancip
cangkemé kaya
pedhang lan uga iwak
sardèn sing cilik,
manuk unta sing
sikilé dawa lan uga
manuk prenjak cilik
sing tansah cemuwit-bungah.

Gusti Allah nyiptakké manéka rupa iwak kanggo ngebaki banyu ing bumi lan uga manéka warna manuk supaya padha ngrasakaké bungah-bungah ing dharatan, segara lan akasa. Lan soré lan ésuk dadi dina kalima.

Sakbubaré iku, Gusti Allah ngendika manèh. Pangandikané, “Bumi iki ngetokna makluk urip mawarna-warna...” Sakwarnane kéwan ingon-ingon, kéwan rumangkang, lan gumremet, sarta rèptil banjur ana.

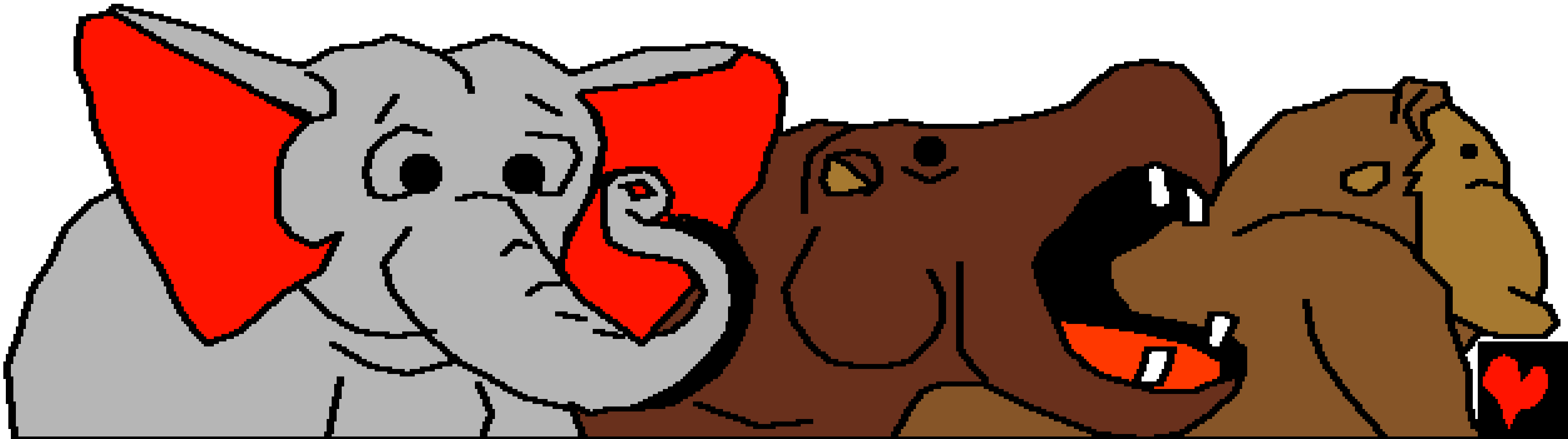

Ana gajah gedhé sing gawé bumi kaya horeg, nanging ana uga berang-berang cilik sing repot kaya tanpa mandheg. Kethèk sing dhemen ngganggu lan baya sing kaku-wagu.

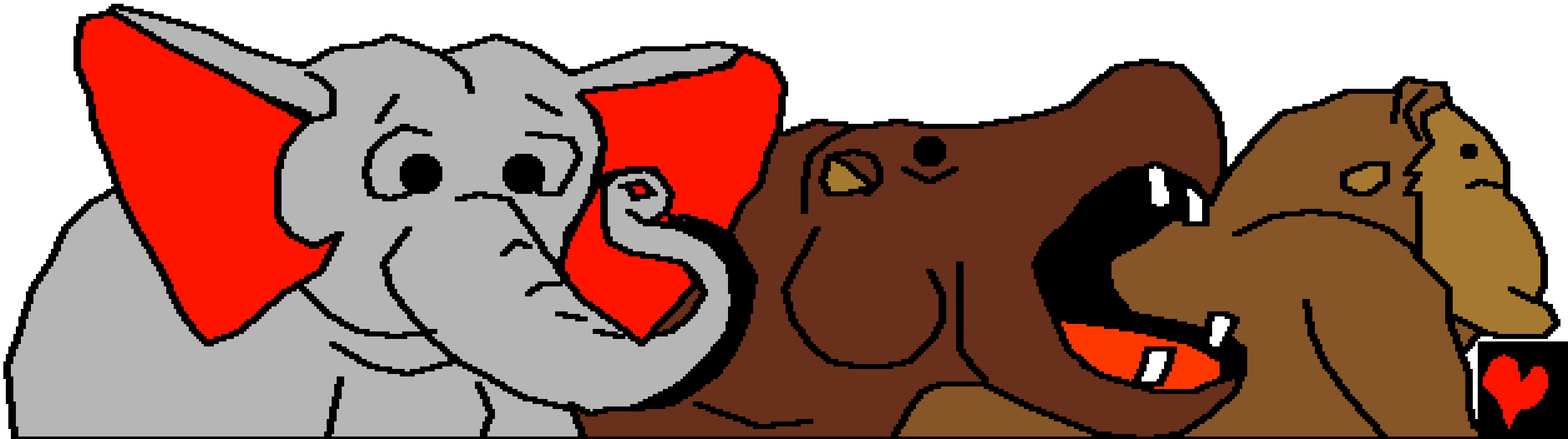

Uget-uget sing pating kruget lan bajing sing mbeling. Jrapah sing dhuwur sak glagah, lan kucing nganggur sing senggar-senggur. Samubarang kéwan diciptaaké déning Gusti Allah ing dina iku. Lan soré lan ésuk dadi dina kaping nem.

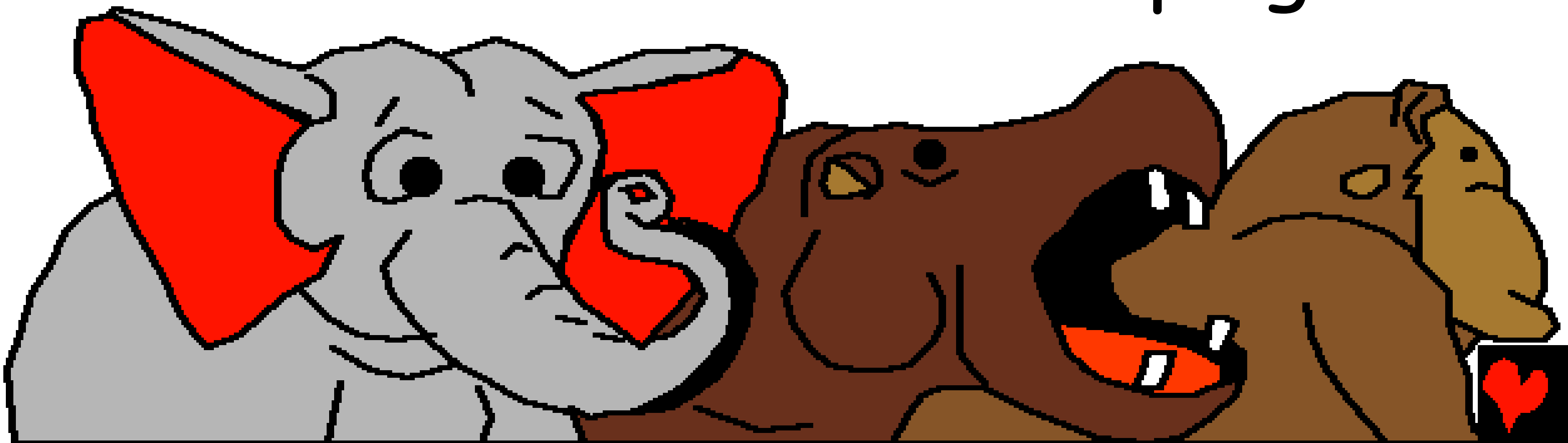

Ing dina kaping nem Gusti ngasta manèh-lah iki sawijining prekara sing istiméwa banget. Samubarang wis sumadhiya kanggo anané Manungsa.

Wis ana barang sing bisa dipangan ing tegalan lan wis ana kéwan-kéwan sing bisa ngladèni manungsa.

Banjur Gusti Allah ngendika, “Ayo Kita nggawé manungsa sing mirib gambar Kita. Cikbèn dhèwèké nguwasanana sabarang sing ana ing bumi.”

MANGKONO GUSTI ALLAH NYIPTAAKÉ MANUNGSA MANUT GAMBARÉ GUSTI PIYAMBAK;

MITURUT GAMBARÉ ALLAH PIYAMBAK, ANGGONÉ NYIPTAAKÉ MANUNGSA …

Gusti Allah ngendika marang Adam: "Apa waé sing sira péngini ing taman iki olèh sira pangan.

Nanging
aja mangan
saka wit
pangawruhing
becik lan ala.
Yèn sira mangan
saka wit iku
mesthi sira
bakal mati."

Banjur Gusti Allah ngendika,
“Ora prayoga manungsa
iku yèn ijèn waé.
Sun gawèaké rowang
kanggo dhèwèké.”

Gusti Allah nekaaké sarupané manuk ing awang-awang lan sarupané kéwan menyang ngarepé Adam. Adam banjur maringi jeneng marang kabèh kéwan iku.

Adam mesthiné ya wong sing pinter, nganti bisa nglakoni kabèh mau. Nanging saka ing antarané manuk lan sato kéwan iku ora ana mitra sing cocok utawa sembada kanggo Adam.

Gusti Allah ndadèkaké Adam turu kepati. Lah, saka wong sing lagi turu iku Allah mundhut igané siji, banjur Allah mangun Wanita saka igané Adam mau.

Wanita sing diasta dening Gusti mau cocok banget dadi mitrané Adam.

Gusti Allah ngasta samubarang sajroné nem dina. Banjur Allah mberkahi dina kapitu lan netepaké dina iku dadi dina pengasoan.

Ana ing Taman Éden, Adam lan Kawa, yaiku bojoné utawa sisihané, ngrasaaké kabungahan sampurna, mbangun turut marang Allah.

Allah iku iya Gustiné, iya Sing Maha Nyukupi, lan Sahabat kanggo wong loro iku.

Nalika Allah Ngana'aké Samubarang

Crita saka Pangandikané Gusti, Kitab Suci

bisa digolèki ing

Purwaning Dumadi 1-2

"'Kawedharipun pangandika Paduka punika madhangi'." Jabur 119:130

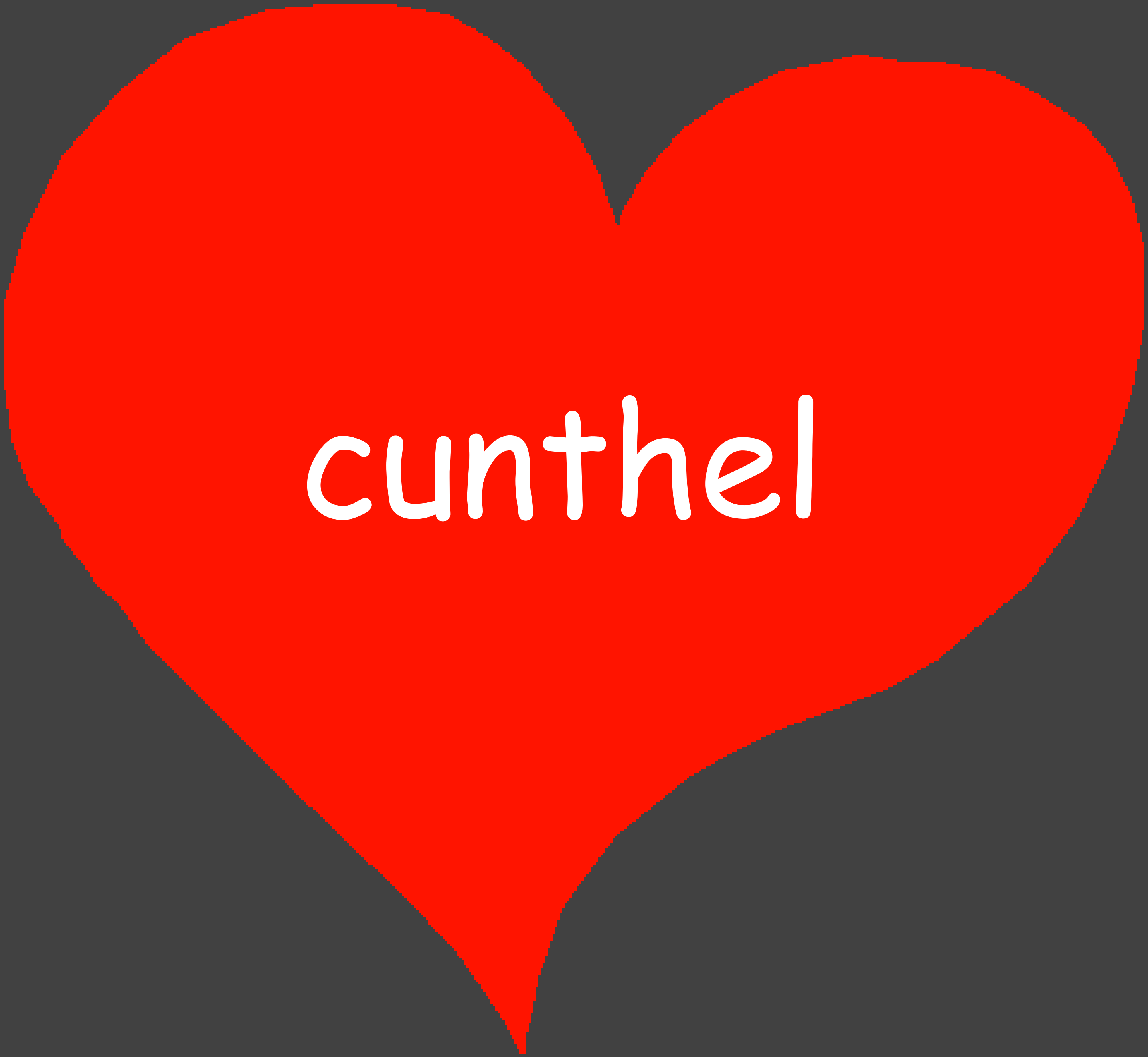
cunthel

Crita Kitab Suci iki nyritaaké bab Gusti Allahé awaké dhéwé sing luwar biasa, sing nitahaké kita kabèh, sing ngersaaké supaya kowé wanuh marang Panjenengané.

Gusti Allah pirsa yèn awaké dhéwé wis nglakoni prakara sing èlek-èlek, sing disebut déning Gusti Allah, dosa. Ukumané dosa iku pepati, nanging Gusti Allah banget olèhé ngasihi marang kowe, mula ngirim Putrané Ontang Anting, utawa Putra sing ora ana Tunggale, asmané Yésus, supaya séda disalib. Yesus diukum sebab dosa-dosamu. Banjur Gusti Yésus wungu manèh saka séda lan kondur menyang Swarga! Yen kowé pracaya marang Gusti Yésus lan nyuwun pangapura tumrap dosa-dosamu, Panjenengané bakal maringi pangapura! Panjenengané bakal rawuh lan urip nang atimu saiki uga, lan kowé bakal urip bareng Panjenengané saklawasé.

Yen kowé percaya yen iki bener, mara matura marang Gusti mengkéné: Gusti Yésus ingkang kawula tresnani, kawula pitados bilih Paduka punika Gusti, lan sampun manjalma dados manungsa supados séda kanggé nyirnaaken dosa-dosa kawula, lan sakpunika Paduka sampun gesang malih. Mugi rawuha ing gesang kawula lan apuntenana sedaya dosa kawula, supados kawula nggadhahi gesang énggal ing wekdal punika, lan bénjang badhé sesarengan kaliyan Paduka salaminipun. Mugi mitulungi kawula supados saged tansah mbangun turut dhumateng Paduka sarta gesang kagem Paduka, dados putra Paduka. Amin.

Macaa Kitab Suci lan geguneman karo Gusti Yésus saben dina! Yohanes 3:16